

LÀM SAO NGOAN NGOÃN VỚI CHÚA THÁNH THẦN?

Ai nói phạm đến Thánh Thần
thì chẳng đời nào được tha,
mà còn mắc tội muôn đời.
(Mc 3:29; Lc 12:10)

Những lời sau đây từ tác phẩm kinh điển tâm linh “Cuộc Chiến Tâm Linh” của Dom Lorenzo Scupoli đáng để suy ngẫm sâu sắc: *“Phải nhận biết rằng điều đó không đủ để ước muốn, hoặc thậm chí thực hiện những gì đẹp lòng Chúa nhất. Nó cũng là điều cần thiết để mong muốn và thực hiện các hành động của chúng ta dưới sự ảnh hưởng của ân sủng Ngài, và sẵn sàng làm hài lòng Ngài.”*

Những lời này đặt ra các điều kiện cho hành động của chúng ta để xứng đáng với bất kỳ phần thưởng siêu nhiên nào. Điều đó ngụ ý rằng nó không đủ để chúng ta chỉ thực hiện các hành vi tốt! Chúng ta cũng phải cảm động bởi ân sủng thiêng liêng và thực hiện những hành vi này, không vì bất kỳ động lực ích kỷ nào, nhưng vì vinh quang lớn lao của Thiên Chúa.

Đây thực sự là một lời kêu gọi cao cả, một điều hoàn toàn không thể đối với bản chất sa ngã của con người dù cố gắng. Chúng ta cần sự hiện diện lâu dài của Chúa Thánh Thần, sự tham gia tự do vào tặng phẩm tình yêu của Thiên Chúa và sự ngoan ngoãn hoàn toàn đối với sự thúc giục của Chúa Thánh Thần.

Dưới đây là ba câu hỏi cụ thể để giúp xác định mức độ ngoan ngoãn của chúng ta đối với gọi hứng của Chúa Thánh Thần.

Thứ nhất, tình yêu của chúng ta đối với Chúa có thúc đẩy chúng ta tìm kiếm những gì đẹp lòng Chúa nhất vào mỗi thời điểm của cuộc sống không? Bằng cách làm cho chúng ta trở thành con cái yêu thương và được yêu thương của Thiên Chúa, Chúa Thánh Thần đặt vào chúng ta niềm khao khát tương tự được đốt cháy trong Thánh Tâm Chúa Giêsu, niềm khao khát mà Ngài bày tỏ trong những lời nói về Chúa Cha: *“Đấng đã sai tôi vẫn ở với tôi; Người không để tôi cô độc, vì tôi hằng làm những điều đẹp ý Người.”* (Ga 8:29) Trước mọi cách lựa chọn khả dĩ trong bất kỳ lúc nào, Chúa Thánh Thần không ngừng thúc đẩy chúng ta theo đuổi những gì đẹp lòng Chúa nhất từ tình yêu hiếu thảo mà chúng ta dành cho Thiên Chúa là Cha của chúng ta.

Khi chúng ta không ngoan ngoãn với Chúa Thánh Thần, chúng ta chỉ tìm kiếm những gì đẹp lòng mình và theo sở thích của mình. Rồi chúng ta làm những việc theo thói quen, sự tôn trọng của con người, sự tự hài lòng hoặc tùy ý mà không muốn làm việc đó để làm hài lòng Chúa. Chúng ta giải quyết vì sự tầm thường, hoặc chúng ta từ bỏ những hành vi tốt khi chúng khó khăn hoặc không thấy kết quả rõ ràng. Những tâm hồn tìm cách làm hài lòng người khác hoặc bản thân mình bằng mọi giá thì cuối cùng cũng bỏ bê việc tìm kiếm niềm vui của Chúa và sa vào những tội lỗi đồi bại nhất.

Thứ hai, mong muốn của chúng ta là biết sự thật sâu xa tới mức nào, sống theo sự thật đó và tuyên bố sự thật đó bằng lời nói và hành động như thế nào? Chúa Thánh Thần là “Thần Khí sự thật,” Ngài mặc khải cho chúng ta biết chúng ta thực sự là ai trước mặt Thiên Chúa, biết Thiên Chúa thực sự là ai, và biết sự thật về mối quan hệ của chúng ta với Thiên Chúa cần có nơi chúng ta. Ân sủng của Chúa Thánh Thần thúc đẩy chúng ta nhận biết, yêu thương và hành động dựa trên sự thật được mặc khải; Thần Khí Thiên Chúa sẽ không bao giờ để chúng ta giải quyết cho bất kỳ lời nói dối thoải mái nào của thời đại chúng ta. Chúng ta phải sẵn sàng để Chúa Thánh Thần hướng dẫn chúng ta đi sâu hơn vào sự thật như Chúa Giêsu đã hứa với chúng ta: *“Khi nào Thần Khí sự thật đến, Người sẽ dẫn anh em tới sự thật toàn vẹn.”* (Ga 16:13)

Nếu chúng ta từng nghĩ rằng biết rõ sự thật đến mức bây giờ chúng ta không cần phải biết sự thật tốt hơn, thì chúng ta không còn ngoan ngoãn với Chúa Thánh Thần nữa. Chúng ta trở nên điếc với gọi hứng của Chúa Thánh Thần khi chúng ta làm ngơ việc học hỏi, đọc và suy niệm Lời Chúa, hoặc chúng ta bất chấp giáo huấn bất khả ngộ của Giáo Hội và lựa chọn các giáo huấn đối mới có rất nhiều trong thế giới của chúng ta ngày nay. Chúng ta cũng trở nên cố chấp với Chúa Thánh Thần khi chúng ta từ chối lắng nghe trong khi cầu nguyện đối với những gì Thiên Chúa đang nói trong lòng chúng ta mà chỉ tập trung vào những gì chúng ta muốn. Chúng ta ngoan cố với Chúa Thánh Thần khi chúng ta không dành thời gian để xét mình mỗi ngày. Chúng ta không thể ngoan ngoãn với Chúa Thánh Thần khi chúng ta quyết định chọn và chỉ lựa những sự thật thoải mái và từ chối phần còn lại.

Thứ ba, làm thế nào chúng ta dễ dàng quên chính mình để làm và chịu đựng mọi thứ vì vinh quang lớn lao của Thiên Chúa? Chúa Thánh Thần cho chúng ta phần chia sẻ trong việc tự làm chủ của Chúa Kitô vì vinh danh Chúa Cha để chúng ta cũng quên chính mình và cố gắng hành động vì vinh quang lớn lao của Thiên Chúa. Thánh Phaolô xác định: *“Chẳng có ai ở trong Thần Khí Thiên Chúa mà lại nói: ‘Giêsu là đồ khốn kiếp!’ cũng không ai có thể nói rằng: ‘Đức Giêsu là Chúa’, nếu người ấy không ở trong Thần Khí.”* (1 Cr 12:3)

Khi chúng ta không ngoan ngoãn với Chúa Thánh Thần, chúng ta tập trung vào bản thân đến mức chúng ta không thể tin những lời của Thánh Phêrô, “tốt hơn là chịu đau khổ vì làm điều tốt còn hơn là làm ác, nếu đó là ý muốn của Thiên Chúa.” Thiếu sự ngoan ngoãn này với Chúa Thánh Thần, chúng ta từ bỏ những điều tốt đẹp được gọi hứng mà chúng ta đang làm khi đối mặt với sự chống đối, chỉ trích, khước từ và đau khổ riêng. Thậm chí đôi khi chúng ta còn lấy ác báo ác.

Nói về Chúa Thánh Thần, Chúa Giêsu nói rằng thế gian không thể chấp nhận điều đó, bởi vì thế gian không nhìn thấy cũng không biết điều đó. Thế gian không thể chấp nhận Chúa Thánh Thần và cũng không thể chấp nhận Giáo Hội tràn đầy Chúa Thánh Thần và được Chúa Thánh Thần dẫn dắt. Thế gian nhìn vào Giáo Hội và cấu trúc phẩm trật của Giáo Hội, rồi cho rằng Giáo Hội kỳ thị hôn nhân và phân biệt giới tính. Thế gian nhìn vào các bí tích của Giáo Hội như những phép thuật trống rỗng của Thời Trung Cổ. Thế gian nghe các giáo huấn luân lý của Giáo Hội và coi đó là lỗi thời, thậm chí là mù quáng. Thế gian chỉ thấy các quy tắc và nghĩa vụ trong Giáo Hội, các quy tắc mà chúng ta không tuân theo, và họ gán cho chúng ta là những kẻ đạo đức giả.

Nhưng thế gian không thể thấy Chúa Thánh Thần thánh hóa và làm sinh động chúng ta là con cái Chúa, dạy chúng ta duy trì sự thật, làm cho chúng ta sống theo sự thật và làm như vậy vì vinh quang lớn lao của Thiên Chúa. Thế gian không thể thấy có nhiều “lý do để hy vọng” của chúng ta khi là con cái Chúa trong Giáo Hội của Ngài ngay cả khi chúng ta đối mặt với tội lỗi và sự yếu đuối của mình.

Nhiệm vụ của chúng tôi không là làm cho Giáo Hội được thế giới chấp nhận vì nhiều người trong phẩm trật Giáo Hội đang cố gắng thực hiện ngày nay. Tinh thần của thế giới, tập trung vào việc làm hài lòng bản thân, tìm kiếm vinh quang và tôn vinh chính mình, có hướng đối lập và không thể hòa giải với chuyển động Thần Khí của Chúa Giêsu.

Nhiệm vụ của chúng ta là sinh hoa trái thánh thiện cá nhân và làm chứng nhân trung thành cho Chúa Giêsu trước mặt người khác vì vinh quang lớn lao của Thiên Chúa. Chúng ta phải dùng ơn Chúa và làm công việc của Ngài để tôn vinh Ngài, bất kể thế gian nghĩ hoặc nói gì về chúng ta. Chúng ta phải là những “đầy tớ không có lợi nhuận” – những người làm tất cả những gì phải làm: *“Đối với anh em cũng vậy: khi đã làm tất cả những gì theo lệnh phải làm, thì hãy nói: chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi đã chỉ làm việc bốn phận đấy thôi.”* (Lc 17:10) Phần còn lại để Chúa lo liệu. Phần còn lại là gì? Đó là tội lỗi, chiến đấu, đối lập, thất bại, chỉ trích,...

Chúng ta không thể mong đợi những phần thưởng thiêng liêng khi những hành động tốt của chúng ta được thúc đẩy bởi lòng tự ái và tư lợi. Thiên Chúa chỉ thưởng cho chúng ta công trạng trên trời đối với những điều được thực hiện vì vinh quang của chính Ngài. Ân sủng của Chúa Thánh Thần liên tục đưa chúng ta đi theo con đường này và chúng ta chắc chắn sẽ nhận được phần thưởng trên trời nếu chúng ta thực sự ngoan ngoãn với Chúa Thánh Thần cho đến cuối đời.

Vinh danh Chúa Giêsu! Vinh dự Đức Mẹ!

LM. NNAMDI MONEME, OMV

TRÂM THIÊN THU (chuyển ngữ từ CatholicExchange.com)

Hiện Xuống – 2020